

Bidrag til Arbejdsløn kom til at svare nogenlunde til, hvad Kommunen ellers vilde være kommet til at udrede som Understøttelse, og Tilskuddet foresloges ydet med $12\frac{1}{2}$ pCt. af Arbejdsløn-Udgiften fra Landkommunerne, 20 pCt. fra Købstadkommunerne og 30 pCt. fra Hovedstadskommunerne (forkastet med 68 Stemmer mod 24). — Endelig kunde Venstre ikke tiltræde, at Beløbene blev tilvejebragt ved Laan.

Da Lovens Regler paa flere Punkter afviger fra Loven af 1. Maj 1937, og da en Række af de i Henhold til nævnte Lov iværksatte Foranstaltninger først bringes til Afslutning efter 1. April 1938, er det i § 17 fastsat, at nærværende Lovs Bestemmelser (herunder Bestemmelsen i § 15, Stk. 3) skal finde Anvendelse paa de i Henhold til Loven af 1. Maj 1937 godkendte Foranstaltninger, dog med de fornødne Lempelser. Yderligere bemyndiger § 17 Socialministeren til, hvor Forholdene taler derfor, at godkende, at Ungdomsarbejdsløshedsforanstaltninger, der er godkendt i Henhold til Loven af 27. Marts 1934, fortsættes paa de for Godkendelsen fastsatte Vilkaar, dog længst indtil 31. December 1938.

Af de øvrige Paragraffer i dette Kapitel giver § 14 Socialministeren Bemyndigelse til at fastsætte de nærmere Regler for Lovens Gennemførelse, § 16 sætter Bestemmelserne i Arbejdsløshedslovens § 31, Stk. 5 og 7 (angaaende Arbejdstids-Vilkaarene ved Nødhjælpsarbejder og Arbejdsløshedsfondens Tilskud), ud af Kraft, saa længe nærværende Lov har Gyldighed, og § 18 bestemmer, at Loven, der ikke gælder for Færøerne, *udløber 31. Marts 1941.*

Denne Tidsbegrænsning skete i Folketinget og traadte i Stedet for et i Regeringsforslaget indeholdt Paabud om, at Revisionsforslag skulde forelægges senest for den i 1942 sammentrædende Rigsdag.

I *Folketingets Udvalg* samledes et *Flertal*, bestaaende af Regeringspartierne og Det konservative Folkeparti, om en Række Ændringsforslag (se foran ved §§ 5, 8, 9, 12, 15 og 18), og med disse Ændringer indstillede Flertallet Lovforslaget til Vedtagelse.

De Konservative understregede i en Særudtalelse, at Regeringens Fastholden ved Valutacentral-Systemet og dens øvrige Politik maatte bære en betydelig Del af Ansvaret for Erhvervslivets Vanskeligheder, for Uligheden mellem Erhvervene og den meget store Arbejdsløshed, og at den virknings-